

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

C-IV-14-7395

Parashtruesi i kërkesës: M K K e Sh.

Kundër

Palës kundërshtare: Agjencia Kosovare e Privatizimit rruga Dritan Hoxha nr.55, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, përmes gjyqtarit Asllan Krasniqi, me datën: 24.01.2023, merr këtë:

A K T G J Y K I M

1. REFUZOHET si e pa bazuar kërkesa për rishikim të vendimit e parashtruar nga M K, me të cilën ka kërkuar që të rishikohet vendimi me numër PRN138-0012, i datës 04.11.2014, i lëshuar nga AKP.
2. Vërtetohet si i drejtë dhe i bazuar në ligj vendimi me shkrim me numër PRN138-0012, i datës 04.11.2014, i lëshuar nga AKP.
3. Secila palë i heqë shpenzimet e veta të procedurës.

Rrethanat Faktike dhe Procedurale

Me datën 05.12.2014, pranë DHPGJS, është parashtruar kërkesë për rishikim të vendimit nga Mustafë Kelmendi, kundër palës kundërshtare Agjencia Kosovare e Privatizimit në lidhje me vendimin me numër PRN138-0012, të lëshuar nga pala kundërshtare me të cilin i ishte refuzuar si e pa vlefshme kërkesa për kompensim e shumës prej 8,921.25 € në emër të kompensimit të pagave për periudhën nga data 01.02.2007, e deri me datën 23.06.2014, nga K A (në likuidim).

Parashtruesi i kërkesës në kërkesën e parashtruar ndër të tjera ka theksuar se pranë Autoriteti të Likuidimit ka parashtruar kërkesë për kompensim në emër të kompensimit të pagave të pa paguara për periudhën kohore nga data 01.02.2007, e deri me datën 23.06.2014, në shumën prej 8,921.25 €, dhe se Autoriteti i Likuidimit kërkesën e parashtruar e ka refuzuar si të pa bazuar.

Vendimin e Autoritetit të Likuidimit e ka kontestuar me pretendimin e vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të dispozitave materiale juridike. Në lidhje me konstatimin e gabuar të gjendjes faktike ka theksuar se nuk është njohur me shkrim për realizimin e te drejtave të tij dhe se për këtë arsye nuk ka pasur mundësi që kërkesën ta parashtrroj në afat.

I ka propozuar gjykatës që kërkesën për rishikim të vendimit ta aprovoj në tërësi si të bazuar dhe ta anuloj vendimin e kontestuar dhe të detyrohet pala e paditur që në emër të kompensimit të pagave për periudhën kohore nga data 01.02.2007, e deri me datën 23.06.2014, në shumën prej 8,921.25.

Kësaj kërkesë parashtruesi si provë i ka bashkëngjitur:

- *Vendimin e Autoritetit të Likuidimit me numër PRN138-0012;*

Me datën 10.02.2022, AKP-ja përmes përfaqësuesit të sajë ka paraqitur mbrojtjen, ndaj kërkesës së parashtruar nga M K duke i propozuar gjykatës që kërkesën e parashtruar ta refuzoj si të pa pranueshme, ose të pa bazuar dhe ta vërtetoj vendimin e Autoritetit të Likuidimit. Pala kundërshtarë në mbrojtjen e parashtruar ndër të tjera ka theksuar se parashtruesi i kërkesës para Autoritetit të Likuidimit ka parashtruar kërkesë për kompensim të pagave për periudhën kohore nga data 01.02.2007, e deri me datën 23.06.2014, në shumën prej 8,921.25 €. Autoriteti i Likuidimit e ka shqyrtuar kërkesën e parashtruar nga parashtruesi i saj dhe me vendimin me numër PRN138-0012, kërkesën e parashtruar e ka refuzuar si të pa bazuar. Vendimin e vet Autoriteti i Likuidimit e ka bazuar në nenin 36.2.1 të Ligjit me numër 04/L-034, për AKP-në.

Me tutje në mbrojtjen e parashtruar ka theksuar se i përmbahet qëndrimit se Autoriteti i Likuidimit ka bërë vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe saktë ka zbatuar edhe dispozitat ligjore. Objekt i shqyrtimit në këtë çështje juridike është ligjshmëria e vendimit të Autoritetit të Likuidimit dhe se parashtruesi i ankesës nuk ka treguar me ankesë se cila dispozitë e Ligjit me numër 04/L-034, është shkelur nga ana e Autoritetit të Likuidimit me rastin e vendosjes në kërkesën e parashtruar në procedurën e likuidimit. po ashtu ka theksuar se në kuptim të nenit 608, të Ligjit për Punën e Bashkuar kërkesa e tij është e parashtruar. Përfundimisht i ka propozuar gjykatës që ankesën e parashtruar nga M K ta refuzoj si të pa bazuar dhe të vërtetohet vendimi i Autoritetit të Likuidimit në pajtim me nenin 74.4 të Ligjit me numër 06/L-086.

Arsyetimi Ligjor

Në bazë të nenit 76 paragrafi 3 të Ligjit Nr.06/L-086 të DHPGJS në lidhje me nenin 399 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore, Gjykata përcakton se faktet relevante të rastit janë të pakontestueshme dhe nxjerrë këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Pas shqyrtimit të provave të lëndës, pretendimeve dhe parashtrimeve të palëve në procedurë gjykata ka ardhur në përfundimin se ankesa e parashtruar nga M K është e pa bazuar.

Në rastin konkret gjykata ka konstatuar se parashtruesi i kërkesës ka parashtruar pranë palës kundërshtare kërkesë për kompensim të pagave për periudhën kohore nga data 01.02.2007, e deri me datën 23.06.2014, në shumën prej 8,921.25 €. Autoriteti i Likuidimit e ka shqyrtuar kërkesën e parashtruar nga parashtruesi i saj dhe me vendimin me numër PRN138-0012, e ka refuzuar si të pa bazuar, me pretendimin e kërkesës për kompensim të pagave të pa paguara është parashkruar konform nenit 608 të Ligjit për punën e Bashkuar.

Në lidhje me kërkesën për kompensim të pagave gjykata potencon se kompensimi i pagave të pa paguara nga ndërmarrja është e rregulluar në nenin 40 të Shtojcës së Ligjit për AKP, mbi prioritet e kërkesave dhe interesave, paragrafi 1.6 pika 1.6.1, ku parasheh kërkesat për pagat e punonjësve të cilat nuk janë paguar deri në datën e vendimit nga Gjykata apo Agjencia për fillimin e procedurave të likuidimit, të kufizuar në tri paga mujore bruto për person. Nga këto dispozita është e përcaktuar se punëtori gëzon të drejtën për kompensim të pagave të pa paguara *“Nëse punëtori ka qenë duke punuar në vendin e punës, kur Bordi i AKP-së, ka marr vendimin për fillimin e procedurës së likuidimit dhe nëse vërtetohet se punëtorit nuk ju janë paguar pagat”*.

Mirëpo pas shqyrtimit të provave të lëndës pretendimeve të palëve në procedurë, gjykata ka ardhur në përfundimin se parashtruesi i kërkesës nuk ka parashtruar prova të cilat dëshmojnë se i njëjti ka qenë punëtor aktiv i ndërmarrjes në momentin e privatizimit të ndërmarrjes, respektivisht nuk ka prezantuar prova të cilat vërtetojnë në mënyrë të saktë kohën e përfundimit të marrëdhënies së punës në ndërmarrje, nuk ka prezantuar kontratë pune që e dëshmon një gjë të tillë. Andaj nisur nga parimi i barrës së provës, në kuptim të dispozitës së nenit 322.1 të LPK-së, gjykata ka ardhur në përfundimin se parashtruesi i ankesës me provat e prezantuara nuk ka mundur që t’i argumentoj pretendimet e dhëna në ankesë, rrjedhimisht edhe është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Shpenzimet Gjyqësore: Në bazë të nenit 62 paragrafi 5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës, secila palë do të heqë shpenzimet e veta.

Këshillë Juridike: Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës, brenda afatit kohor prej 15 ditësh, llogaritur nga data e pranimit të këtij aktgjykimi.

Gjyqtari;
Asllan Krasniqi